

pla - ka - lo dív - ěa nad svo - jů slo - bo - dů.

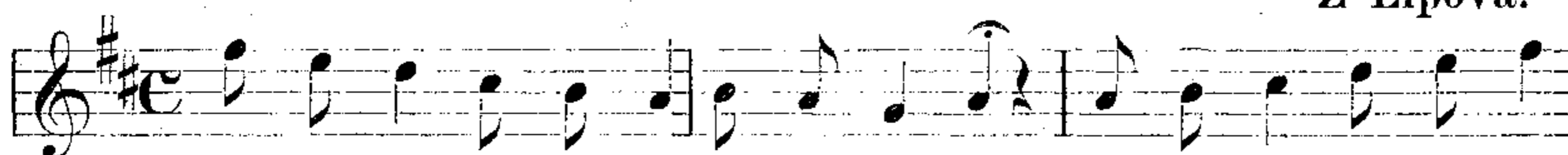
Husička divoká
letěla nad vodú,
zaplakalo dívča
nad svojú slobodú.

Vyleťel tě oreš
z hluboka na skału:
Navrať mi, voděnko,
navrať mi slobodu!

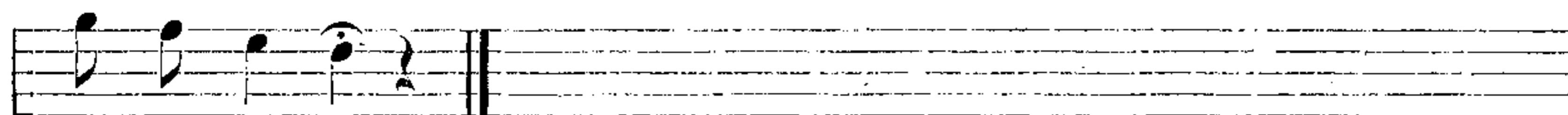
Vyleťel slaviček
z hustého kapradí:
Už ti tá voděnka
slobody nevrátí.

421.

Z Lipova.

Slo - bo - děn - ka mo - ja zla - tý po - klad, mu - sům ťa o - pu - stit

na je - den - krát.

Sloboděnko moja, zlatý poklad,
musím ťa opustit na jedenkrát.

Dyž vidím slobodu v poli chodit,
sloboděnko moja, co mám robit?

422. a)

Suš. 310.

Z Lipova.

Ke - rá je tá vězdička má? Kerá je tá vězdička má,

je - li světlá lebo tmavá, je - li svět - lá lebo tmavá?